

اثرهای تغذیه بر گی منیزیم، کلسیم و عنصر کم مصرف و زمان برداشت برکیفیت و طول عمر گلهای بریده گلایل^۱ ابوالفضل ایرانشاهی و محمد جعفر ملکوتی^۲

امروزه کشت و پرورش گلهای گیاهان زینتی با سطح زیر کشت جهانی ۲۲۳۰۰ هکتار و ارزش محصولات بالغ بر ۵۰ میلیارد دلار به یکی از زیربخش‌های مهم کشاورزی تبدیل شده است. کشورها نیز استعداد مناسبی از جمله نیروی کار ارزان و شرایط آب و هوایی به ویژه نور مطلوب، برای صادرات این محصول برخوردار است ولی متناسبانه کیفیت محصولات تولیدی در کشور رضایت‌بخش نیست این وضعیت در شرایط گلخانه‌ای که به منظور ارائه محصول در خارج از فصل می‌باشد بیشتر مشهود می‌باشد.

نظر به اینکه قسمت اعظم گلایل تولید شده در فصل سرما، در شرایط گلخانه‌ای تولید می‌گردد و ارزش صادرات گلهای در این زمانها بسیار قابل توجه است، لذا افزایش کیفیت گلهای به ویژه از طریق بهبود وضعیت تغذیه نقش مؤثری را در افزایش توان رقابت این محصول در بازارهای خارجی می‌تواند داشته باشد. با توجه به کیفیت پائین گلهای تولیدی در شرایط گلخانه‌ای (زیر پلاستیک)، در تحقیق ذیل به بررسی نقش عناصر کلسیم، منیزیم و عنصر کم مصرف در کیفیت گلهای بریده گلایل رقم اسکار اقدام شده.

در این بررسی ده تیمار کودی؛ تیمار اول شاهد، تیمار دوم؛ کود مرکب وارداتی (مایع به غلظت پنج در هزار، تیمار سوم؛ شاهد + ۳ در هزار سولفات منیزیم، تیمار چهارم؛ تیمار سوم + ۳ در هزار سکستین آهن، تیمار پنجم؛ تیمار چهارم + ۳ در هزار منگنز فوسین، تیمار ششم؛ تیمار پنجم + ۳ در هزار سولفات روی، تیمار هفتم؛ تیمار ششم + ۳ در هزار سولفات مس، تیمار هشتم؛ تیمار هفتم + ۲ در هزار و بزر، تیمار نهم؛ تیمار هشتم + ۱/۵ در هزار مولیبدن و بالاخره تیمار دهم؛ تیمار نهم + سه در هزار کلرور کلسیم بود. تمامی این تیمارها به صورت محلولپاشی در قالب طرح بلوهای کامل تصادفی با سه تکرار به کار برده شدند. قبل از کشت از خاک بستر نمونه برداری و آزمایشات فیزیکوشیمیایی بر روی آنها صورت گرفت. محلولپاشی طی چهار نوبت در طول دوره رویش و از مرحله ۲-۳ برگی به فواصل ۱۵ روز یکبار انجام گرفت. برگهای کامل و سالم تیمار شاهد و کاملترین تیمار (T10) نمونه برداری و مورد تجزیه

^۱ این مقاله از پایان نامه کارشناسی ارشد رشته باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس (۱۳۷۷) استخراج شده است.

^۲ کارشناس ارشد باغبانی دفتر امور گل و گیاهان زینتی؛ استاد دانشگاه تربیت مدرس

شیمیابی فرار گرفتند. در نهایت از هر تیمار چهار شاخه گل در صبح (نیم ساعت پس از طلوع آفتاب) و چهار شاخه در عصر (نیم ساعت قبل از غروب آفتاب) برداشت و ارزیابی شد.

نتایج آزمایش حاکی از وجود اختلاف معنی داری بین تیمارهای کودی و شاهد بود. و بهترین تیمار کودی از نظر تأثیر بر متغیرهای کیفی شامل تیمار چهارم بر افزایش طول سنبله (۱۳/۷٪)، تعداد گلچه باز شده (۱۸۱٪) و تعداد برگ (۲/۴٪) بود. تیمار هشتم تعداد گلچه را ۸/۹ درصد افزایش و درصد گلچه های باز نشده را سه درصد کاهش داد. همچنین تیمار نهم طول ساقه را ۸/۵ درصد و قطر گلچه را ۸/۹ درصد افزایش داده و تیمار دهم طول عمر گلدانی را ۶/۳ درصد و استحکام ساقه را ۳۶ درصد افزایش داد. در مقایسه فوق، نتایج کود مرکب مایع واردانی از نظر سه متغیر کیفی طول سنبله (۱/۴٪)، تعداد برگ (۴٪) و تعداد نهایی گلچه باز (۲۰٪) بیشترین تأثیر را در بین تیمارها داشت. اختلاف موجود بین تیمارهای کودی و تیمار شاهد به غیر از متغیر قطر ساقه که اختلاف معنی داری نداشت در سایر موارد در سطح یک درصد نیز معنی دار گردید. مقایسه طول عمر گلهای برداشتی در صبح و عصر نشان داد که برداشت عصر هنگام از طول عمر بهتری نسبت به برداشت صبح برخودار بود. گرچه این برتری نسبی بسیار جزئی (۱ درصد) بود معهدنا اختلاف موجود معنی دار بود. بدین ترتیب برداشت عصر هنگام نسب به صبح ارجحیت دارد.